

Evangeliei. Ea singură să fie lumina vieții voastre.

Printre poruncile și învățăturile pe care le cuprinde Evanghelia o găsim și pe cea în care Mântuitorul Hristos ne învață ce este smerenia și în ce măsură ne este de folos. El a lăsat-o ucenicilor Săi înainte de patima Sa pe cruce și o găsim chiar în Evanghelia care s-a citit astăzi, dar și în alte locuri din Evanghelie (In. 13, 13-15)

Fără smerenie nu poți fi ucenic al lui Hristos. Fără smerenie inima omului nu va primi și nu-și va însuși învățătura lui Hristos. O inimă smerită îl face pe om să se supună voinței lui Dumnezeu, să accepte cu supunere tot ceea ce Domnul va binevoi să-i trimită pe calea vieții, să-și supună mintea, rațiunea și voința ascultării de Hristos.

Experiența arată ce roade amare culeg cei ce fac totul după capul lor, câte chinuri îi pricinuieste omului o minte trufașă, în ce haos, cădere și pierzanie îl duce pe om părăsirea învățurii și a căii lui Hristos. Cale ce pare strâmtă și plină de amărăciuni, dar care îi dă celui ce o urmează ceea ce n-ar putea schimba cu toate comorile nevrednice și deșarte ale lumii acesteia. Iată ce tezaur dă Hristos Domnul credincioșilor Săi. Să ne încredințăm, așadar, cu totul voinței lui Dumnezeu, să-L rugăm din adâncul inimilor noastre pe Hristos Domnul ca să fim cu El, pe calea Lui, cea pe care urmând-o vom intra în Ierusalimul ceresc. Amin.

Fragmente din cartea: Ieromonahul Nikon „Jurnalul ultimului duhovnic de la Optina”, Editura Sofia, București, 2005

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni: 22 aprilie**
18:00 – Pavcernița Mare
- **Marti: 23 aprilie**
08:30 – Sfânta Liturghie:
Sfântul Mare Mucenic Gheorghe
- **Sâmbătă: 27 aprilie**
08:30 – Sfânta Liturghie și Parastas
18:00 – Vecernie și Litie
- **Duminică: 28 aprilie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie:
Intrarea Domnului în Ierusalim – Floriile
Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru
18:00 – Denie

IC XC
NI KA

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

♦ Nr.22 / 21 aprilie 2013 ♦

SFÂNTUL NICON DE LA OPTINA
CUNOAȘTEREA DE DUMNEZEU

„Că, iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărțurilor, și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor; și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui și-L vor omori, dar după trei zile va învia” (Mc. 10, 33-34).

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. În Evanghelia de astăzi ați auzit următoarele cuvinte: „Iisus s-a hotărât să meargă la Ierusalim”, s-a hotărât, s-a pregătit să meargă la Ierusalim către patima Sa. În sens duhovnicesc, aceasta înseamnă că orice creștin care, asemenea lui Hristos se îndreaptă spre Ierusalimul de Sus, adică să viețuiască întru dobândirea Împărăției cerurilor, trebuie mai întâi să se hotărască, să se pregătească pentru această călătorie, să-și însușească un mod de viață râvnitor către Domnul. Trebuie să te hotărăști și să te pregătești pentru o asemenea călătorie, fiindcă nu o vei putea face decât prin nevoințe, prin fapte de desăvârșire, prin strădania de a face binele, fiindcă doar așa se dobândește Împărăția cerurilor. Trebuie să te hotărăști și să te

pregătești, fiindcă vei avea de înfruntat nu puține necazuri, ispite, piedici, mai ales de la acei oameni inspirați de vrăjmașul mântuirii noastre. Care nu încetează să pună piedici oricărei bune intenții și să le insufle oamenilor lumii acesteia ură față de robii Domnului.

După cum Hristos nu a fost primit de locuitorii acelei țări „*pentru că se îndrepta spre Ierusalim*”, ca un pelerin oarecare, tot așa nu este primit de locuitorii lumii acesteia nevoitorul, robul lui Dumnezeu, ușor de recunoscut, „pelerinul” care „merge la Ierusalim”, la viitorul Ierusalim ceresc. Ei nu înțeleg și nu vor putea înțelege vreodată ce înseamnă râvna creștinească, sunt străini de ea, li se pare irațional sau straniu „mersul” nostru. Modul de a gândi, sentimentele, concepțiile, dorințele, comportamentul, întreaga noastră viață, inclusiv aspectul exterior al celui ce viețuiește în Dumnezeu nu se aseamănă cu nimic cu acela al omului care trăiește în lume. De aceea lumea ostilă lui Hristos se ridică împotriva celor ce încearcă să ducă o viață creștinească, îi prigonește, le poartă dușmănie, nu-i primește în societatea lor. „*Nu L-au primit pentru că El se îndrepta spre Ierusalim*”.

Mai departe în Evanghelie se spune: „*nimeni nu cunoaște cine este Fiul, decât numai Tatăl și cine este Tatăl, decât numai Fiul și căruia voiește Fiul să-i descopere*”. Aceasta înseamnă că nimeni nu poate cunoaște de la sine pe Dumnezeu și pe Iisus Hristos Domnul

nostru, nu-și poate face o idee corectă despre credința în Dumnezeu dacă nu i se va deschide această cunoaștere de către Dumnezeu Însuși. Nimeni nu poate cunoaște de la sine voința lui Dumnezeu, căile Domnului, nu poate avea o reprezentare corectă despre viața duhovnicească și morală creștină dacă nu va învăța aceste noțiuni de la însuși Domnul. Iar de învățat îl învață doar pe cel ce și-o dorește cu sinceritate și se roagă pentru aceasta Domnului, cel ce se arată capabil și destoinic să primească această învățătură, cel ce își păstrează conștiința curată, cel ce aspiră spre lumină, cel ce se străduiește să facă binele.

Iată de ce, fraților și surorilor, se cuvine să ne rugăm Domnului cu multă stăruință, să-I cerem să ne dea tărie întru dreapta credință, întru cunoașterea vieții duhovnicești și a sfintei Sale voințe, pentru ca El să ne descopere cum trebuie să lucrăm pentru mântuirea noastră, cum să săvârșim nevointe creștinești, și, avându-le pe acestea, să ne dea puternică, neclintită hotărâre de a ne duce la bun sfârșit strădania și de a dobândi Împărăția cerurilor.

Iată ce vă rog stăruitor și din inimă: să ne rugăm acum împreună ca Domnul să ne stea în ajutor întru urmarea căii lui Hristos, să ne arate cum să ne agonisim mântuirea, cum să ne continuăm drumul spre Ierusalimul ceresc. Amin.

[...] A urca spre Ierusalimul ceresc înseamnă viața pământească a fiecărui om, care își „construiește” prin ea mântuirea. O stihiră din Sfânta și Marea Luni din Săptămâna Patimilor exprimă cu umilință această idee: „*Mergând Domnul spre patima cea de bunăvoie, a zis apostolilor pe cale: «Iată, ne suim în Ierusalim și se va da Fiul Omului, precum scrie pentru Dânsul*». Să venim dar și noi, cu gânduri curate, să mergem împreună cu Dânsul și împreună să ne răstignim și să ne omorâm pentru Dânsul desfătările lumești. Ca să viețuim împreună cu Dânsul și să-L auzim pe El zicând: «*De acum nu mă voi mai sui în Ierusalimul pământesc, ca să pătimesc, ci mă voi sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru și împreună vă voi înălța pe voi la Ierusalimul cel de Sus întru Împărăția cerurilor*».

Cel ce se mântuiește în Domnul trebuie să parcurgă, negreșit, treptele urcușului spre Ierusalimul ceresc. Pe calea vieții va întâmpina însă supărări și ispite inevitabile. Trebuie să fie gata să le înfrunte. Omeneasca noastră neputință nu și le-ar dori, uităm cel mai adesea că ele sunt de neocolit, năzuind mai mult către fericirea pământească. Până și sfinții apostoli, înainte de a fi primit darurile Sfântului Duh și puțința de a înțelege corect Scriptura, n-au fost străini de dorința de a obține vremelnice mărire și fericire aici pe pământ. Evanghelia ne oferă exemple de acest fel. După ce Hristos a

vorbit despre supărări și despre moarte ca despre ceva care nu poate fi evitat, în viitor, fiii lui Zevedei i-au cerut onoruri în Împărăția Sa, cea pe care o așteptau și o vedeau în felul lor. În loc de așa ceva, Hristos le-a spus prietenilor Săi că vor sorbi din cupa morții (vezi stihiri la Utrenia din Săptămâna Patimilor).

Să nu deznădăduim chiar dacă vedem că viața ne este plină de necazuri și că nu ni s-au îndeplinit dorințele și speranțele. Așa trebuie să fie.

Se cuvine ca viața creștinului să fie întocmai ca viața lui Hristos. Sfântul Apostol Petru dă veste: „*Hristos a pățimit pentru noi, lăsând-vă pildă, ca să pășiți pe urmele Lui*” (1 Ptr. 2. 21). Pentru aceasta ne-a lăsat Hristos poruncile Sale, ca să rămânem în ele și prin aceasta să fim adevărați ucenici ai lui Hristos, până la sfârșitul vieții nu doar fiindcă suntem creștini cu numele. „*După aceasta vă vor cunoaște că sunteți ucenicii Mei, dacă veți păzi poruncile Mele*”, le-a spus Mântuitorul prietenilor Săi, înainte de patimile Sale, așa cum se spune și într-o cântare bisericească.

Pentru a îndeplini poruncile lui Hristos, trebuie să le cunoașteți. Ele sunt cuprinse în Evanghelie. Citiți Sfânta Evanghelie, pătrundeți-vă de duhul ei, faceți din ea un îndreptar al vieții voastre, o carte de căpătâi, în tot ce doriți să realizați și în orice problemă, țineți seama mereu de învățătura